

Արշակ Չոպանյան

Տաղ

Անո՛ւշիկ աղջիկ, քեզ կգտնեն ամեն տեղ,
Երբ գիշերանց հառեն աչքերս աստղերուն,
Ա՛յնքան ջինջ են, ա՛յնպես քնքուշ ու անմեղ,
Որ կկարծեն անոնց լույսին մեջ սիրուն
Տեսնել նայվածքդ բյուրեղ:

Ծառերու տակ երբ որ ելլեն իրիկվան
Ման գալ անունդ հիմարաբար կրկնելով,
Այն փայփայիչ նվագն աղվոր խղիական,
Ջոր ոստերուն մեջեն կ՛երգե սյուրը գով,
Ինձ կթվի ձայնդ աննման:

Առավոտուն, երբ երկնքին մեջ վճիտ
Պատուհանես դիտեն ծնունդն արեգին,
Ջեփյուղը, շունչ Արշալույսին վարդաժպիտ,
Որ իմ մազերս կուգա շոյել մեղմագին,
Կուտա սարսուռն համբույրիդ: